

ה"ת 12017/12/16 - סאמי אבו מוך נגד מדור איכות הסביבה, משרדי ממשלה

בית משפט השלום בחדרה

04 ינואר 2017

ה"ת 12017-12-16 אבו מוך נ' מדור איכות הסביבה

בפני	כב' השופט אביהו גופמן, שופט בכיר
המבקש	סאמי אבו מוך
נגד	
המשיבה	מדור איכות הסביבה משרדי ממשלה

החלטה

1. המדובר בבקשה להחזרת תפוס, שהינו מחפרון אופני, אשר נתפס ע"י המשיבה ביום 5.12.16.
ע"פ האמור בבקשה, המחפרון, שבבעלות המבקש, נתפס לאחר שעסק בפינוי פסולת בתחנת מעבר המופעלת ע"י המבקש. לטענת המבקש, יש בידו אישור הפעלה זמני ופעל ע"פ הנחיות המועצה. לטענת המבקש, מן הראוי שבימ"ש ישקול שחרור המחפרון בתנאים בהתאם להלכות הקיימות.
2. בתאריך 15.12.16 נעתרה כב' השופטת אניספלד לבקשה, וזאת, לאחר שהמשיבה לא הגיבה תוך המועד שהוקצה לכך.
בתאריך 18.12.16 הגישה המשיבה בקשה לביטול החלטת כב' השופטת אניספלד, כאשר לטענתה, הגיבה במועד שהוקצה לה וצירפה לבקשה את תגובתה ואישור קבלת הפקס.
כב' השופטת אניספלד קבעה דיון בבקשה בפניי.
3. ב"כ המשיבה (איכות הסביבה), בטיעונו, מצוין כי יש לשחרר את המחפרון רק בכפוף לתנאים כפי שהוא מצוין בטיעונו.
ב"כ המבקש (סאמי אבו מוך), טוען שהיה היתר זמני לתחנת המעבר ובכפוף לתנאים. בהמשך טיעונו, הוא מצוין, כי המחפרון שוחרר כבר בתאריך 15.12.16 כאשר מאז התחנה לא פעילה. לדבריו, משאיות שנתפסו במקום שוחררו ללא ערבות ומכל מקום הוא עצמו גם לא קיבל כל תגובה מהמשיבה.

לחלופין הוא טוען שהתנאים לשחרור אותם מבקש ב"כ המשיבה הינם דרקונים ואין להם כל הצדקה. לדבריו ניתן להסתפק בעיקול על המחפרון וערבות אישית של המבקש.

4. אכן הלכה היא שבימ"ש יטה להסתפק בתנאים וישחרר תפוס, תוך אי שלילת נכס מבעליו, אם ניתן להשיג את המטרה בפגיעה פחות קשה. יש לערוך איזון בין הזכות הקניינית של הפרט לבין אינטרס הציבור.

5. באשר לטענת המבקש שקיים אישור זמני לשימוש באתר הפסולת, הרי נטען ע"י המשיבה, שמדובר בתחנת מעבר שיש בה מפגעים קשים הן מבחינת תפעול התחנה והן מבחינת זיהום אוויר ונערך אף שימוע והתראות. כן נטען, שלאחר מכן נפתחה חקירה ונאספו ראיות לעניין הליקויים בתחנה.

אציין מיד שלא הוצג בפניי כל היתר זמני להפעלת התחנה. מאידך, הוצג בפניי מכתב בו אושרה פתיחה זמנית של התחנה בכפוף לתנאים וכי יש להמשיך בתהליכי האישור לשימוש בקרקע תוך שדרוג התשתיות.

6. כפי שציינתי, ע"פ הפסיקה, על בימ"ש לערוך איזון בין הצורך להגן על אינטרס הציבור לבין פגיעה בזכות הקניין של המבקש. כן ישקול בימ"ש את מידת נחיצותו של המבקש לנכס התפוס והנזק שיגרם משלילת החזקתו בנכס (רש"פ 342-06 להגו נ' מדינת ישראל).

אכן אין חולק כי המחפרון נחוץ למבקש וכי החזקתו כתפוס תגרום למבקש נזק כלכלי לא קל, וספק אם הוא מידתי בנסיבות העניין. ב"כ המשיב בטעונו לא הציג כל ראיה לכך שהמדובר במבקש רצידיביסט וכי יש לו הרשעות קודמות דומות. אכן גם אם אין מדובר בנאשם "מועד", הרי עדיין לשיקול דעת בימ"ש לשקול שחרור התפוס או דחיית הבקשה.

7. לאחר ששקלתי את כל השיקולים, סבור אני שאכן יש להורות על השבת המחפרון לבעליו כפי שאכן נעשה, אך מאידך יש לקבוע תנאים ע"מ להבטיח חילוטו או כל פעולה אחרת שתתבקש בעתיד.

8. אשר על כן, אני מורה כי המחפרון יישאר בחזקת המבקש בכפוף למילוי התנאים הבאים:

א. הפקדה כספית או ערבות בנקאית צמודה ובלתי מותנית או מוגבלת בזמן בסכום של 10,000 ₪. בערבות או בהפקדה תבוצע תוך 30 יום.

ב. חתימה על התחייבות עצמית בסכום של 50,000 ₪.

ג. רישום עיקול טובת המדינה על המחפרון במשרד הרישוי ואצל רשם ציוד הנדסי במשרד התעבורה.

ד. ניתן צו האוסר על המבקש למכור את המחפרון, לשעבדו או למסרו לאחר עד החלטה אחרת.

ה. המבקש יעמיד את המחפרון לרשות המשיבה בכל עת שיתבקש לעשות זאת ע"י בימ"ש.

היה ולא ימלאו התנאים תוך 30 יום ייתפס המחפרון ויוחזר למשיבה (איכות הסביבה)

מיד בתום תקופת ה - 30 יום.

העתק החלטה זו יישלח לצדדים.

ניתנה היום, ו' טבת תשע"ז, 04 ינואר 2017, בהעדר הצדדים.

הוקלד על ידי